

Eylül Sevgili Hazretleri

– Feyza Can · 23 Ekim 2012

ne zaman eylül lafı geçse seni çok özlüyorum
uykusu kaçan bir geceye içelim hadi aşkı ürkütmeden
yeni yaralar açarak içimize
gör nasıl seveceksin bu şehrin sokaklarını

kalbimin diyorum düşman işgalinden kurtuluşu bugün
insanın ilk önce yakışıklı bir kalbi olmalı
hadi uyandır beni şiirimden
aynı kabukta sızlıyorum bak hâlâ
günlerdir suratım deniz
"sus"ma bir şarkı daha yanaştı gözyaşlarıma

bir kibrit çakalım masal kitaplarına
varsın yarım kalsın cümleler
yepyeni bir masal anlatalım uykusu kaçan yorgun çocuklara
evleri bile talan eden zaman acımaz etimize ve de kemiğimize
ezilen topukları sayalım bu gece uyumadan
ne zaman uyanırsak gerçeğe o zaman kiralım şişeleri
hadi çiçek çal benim için mezarlıktan eylül solmadan

ne zaman eylül lafı geçse seni çok özlüyorum
yağmurun ateşi öpmesi gibi
yıldız durağında düşürmüş olmalıyım göğsümdeki seni
belki o gün ölmüştür umudum
kaybetmenin sancısıyla yoruldu yüzümdeki çizgiler
gözyaşı armağan ettim gülüşlerime
bakma bana sen tek bildiğim zakkum
senden bahset hadi birazda düş(üş)lerime

özlemin tavanına asılan gece lambası ışığında yarım kaldı şiirlerim
yatak yarasına eşdeğerdir mahpushane duvarı
ve illa ki içimde ördüğün ağlama duvarı
iki ölü bedene şeref(e) diyelim gel bu gece
ağlayacak kadar içmedim henüz
daha cesetlerimizin ellerinden öpeceğiz

acıyacak kalbimizin dudakları

en güzel küfürleri haykıralım sokak sokak
mektuba hasret köy meydanlarında yaralı atları vuralım
vücudumuzun akordeonu bozulana dek sevişelim kaldırımlarla
parçalanmış aşkları toplayalım çöplüklerden
eylül sabahı duyulan bu sesler vakitsiz desin mutlu çiftler

ah sen aklıma düşmeye gör
begonyalar soluyor soğumuş avuçlarımda
ne zaman eylül lafı geçse seni çok özleyorum...

27/09/2012